

Микола Керничний

Тернопільський національний економічний університет

ШКІДЛИВИЙ ВПЛИВ НА НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ ПІДПРИЄМСТВ ДЕРЕВООБРОБНОГО КОМПЛЕКСУ

Деревообробна промисловість є однією із галузей лісового комплексу. На її підприємствах проходить виготовлення в основному товарів народного споживання. Необхідно відмітити, що значна доля продукції деревообробної промисловості використовується у народному господарстві у вигляді як предметів так і знарядь праці. Продукція деревообробної промисловості використовується у будівельній індустрії, транспорті, сільському господарстві та інших галузях промисловості [1].

До підприємств деревообробного комплексу відносяться підприємства, що проводять механічну, хіміко-механічну обробку та переробку деревини.

У структурі деревообробного виробництва розрізняють три основні групи виробництв:

1. Первинна обробка деревини (лісопильна, шпалопильна);
2. Вторинна обробка (виготовлення деревостружкових плит, паркету, фанери, меблів, сірників, будівельних конструкцій (будинків) тощо);
3. Хіміко-механічна переробка (виготовлення деревних пластиків, деревоволокнистих плит тощо).

Особливого значення тут набуває виробництво деревоволокнистих і деревостружкових плит, яке дозволяє ефективно використовувати відходи лісопильного й інших деревообробних виробництв, одержуючи продукцію, що користується значним попитом і є одним із основних матеріалів для розвитку низки галузей народного господарства.

Результатом деревообробної діяльності є забруднення атмосферного повітря, що викликає зміну хімічного складу атмосфери. Однією із важливих проблем є дотримання екологічних вимог в процесі виробничої діяльності, експлуатації споруд та під час інших видів діяльності. Даних вимог можна дотримуватися за допомогою впровадження та використання новітнього обладнання та устаткування, запровадження низки природоохоронних заходів, до яких відносяться заходи із попередження забруднення атмосферного повітря, так як усі види порушень чистоти атмосфери обов'язково вплинуть на чистоту водних ресурсів і земельних угідь.

Промислові викиди в повітря несуть негативний вплив у першу чергу на людину та природне середовище. Моніторинг еколого-економічних систем показує, що на промислових майданчиках і прилеглих до них територіях спостерігаються найбільш важкі форми прояву негативного впливу забруднення повітря [2]. Оскільки на даних територіях утворюється найбільш висока концентрація шкідливих речовин у атмосфері, яка перевищує гранично допустимі норми у два – п'ять, а у деяких випадках і в більше раз.

Отже, як бачимо особливої гостроти та актуальності все більше набуває проблема попередження забрудненості атмосферного повітря міст, де сконцентрована основна частина переробної промисловості.

Література

1. Розум Р.І. Підвищення ефективності управління асортиментною політикою підприємств деревообробного комплексу / Р.І. Розум, Р.В. Хамедюк // Матеріали наукового семінару "Екологізація економіки та регулювання використання природних ресурсів". – 20 травня 2014. – Тернопіль: ТНЕУ. – С. 8-10.

2. Еколого-економічні системи: основні аспекти /М.В. Буряк, І.В. Любезна, Р.І. Розум //Науковий огляд. Науковий журнал. – Київ, 2015. – № 6 (16). – С. 33-49.

3. Пуцентейло П.Р. Еколого-економічні аспекти використання відходів деревини / П. Р. Пуцентейло, М. Б. Свинтух // Інноваційна економіка. – 2013. – № 2. – С. 135-139.

Петро Кіналь

Тернопільський національний економічний університет

МЕХАНІЗМИ ПІДВИЩЕННЯ ТЕХНІЧНОГО РІВНЯ ПІДПРИЄМСТВ АВТОСЕРВІСУ

Масовий попит на ремонт і збільшення складності сучасних автомобілів мало не автоматично викликає збільшення вимог до якості ремонту, і, на жаль, не менший ріст нарікань клієнтів на недостатню якість виконання даних робіт підприємствами автосервісу. Пройшли ті часи, коли при ремонті різних систем автомобілів вистачало існуючого досвіду і простого здорового глузду. Нині все набагато складніше. І це стосується не тільки традиційно передової області, до якої відносять «автоелектроніку». Такі звичні роботи, як ремонт поршневої, прокачування гальм з системами Electronic Brake force Distribution Electronic або з Downhill Assist Control, обслуговування рульової рейки з Electric Power Steering, регулювання розвалу-сходження, кузовного ремонту при Kinetic Dynamic Suspension System або заміна амортизаторів автомобілів з Active Height Control або Electronic Modulation Suspension вже потребують не просто уважності, а й повного дотримання методик і технології виробника з використанням сучасного діагностичного та ремонтного устаткування. Тому проведення цих, ще вчора звичайних процедур, вимагає сучасного обладнання, відповідних знань і доступу до інформаційних баз і навичок (вміння) ними користуватися.

Технічний рівень СТО багато в чому визначає ефективність їх виробничої діяльності, яка виражається у вдосконаленні знарядь праці і технології, засобів і методів організації та управління виробництвом, якості надаваних послуг.

Підвищення рівня технічного розвитку і організації виробництва направлено на забезпечення зростання продуктивності праці, економне витрачання матеріальних і паливно-енергетичних ресурсів, збільшення кількості та асортименту надаваних послуг і зниження їх собівартості, зростання прибутку [1].

Ефективність процесу технічного розвитку підприємства повинно зв'язуватися з оновленням послуг, впровадженням нових технологій і технічною базою виробництва, показники технічного рівня і якість послуг, що надаються стають головним показником не тільки планів оновлення і модернізації, а й організаційно-технічного розвитку виробництва.

Удосконалення технічного рівня господарської діяльності - це комплексний безперервний процес її раціоналізації, що охоплює НТП і науково-технічний рівень надання послуг, структуру господарської системи і методи господарювання.

Виділяють напрямки науково-технічного прогресу на СТО [2]: надання нових видів послуг; підвищення ефективності виробничого процесу; поліпшення елементів виробничого процесу.

Підвищення технічного рівня виробництва в кінцевому рахунку виявляється в рівні використання трьох елементів виробничого процесу: праці, засобів і предметів праці. Якісні показники використання виробничих ресурсів - продуктивність праці, фондоддача, матеріаломісткість, оборотність оборотних коштів, що відображають інтенсивність використання ресурсів, виступають одночасно і показниками економічної ефективності підвищення технічного рівня підприємства. Зростання